

Der vil jeg sådan set bare høre, hvad det præcis er for nogle artikler i henholdsvis søjle 1- og søjle 3-traktaterne, fru Anne Grete Holmsgaard mener kunne have været formuleret anderledes, så vi ikke var havnet i den sump, vi er i nu, hvor vi altså får mindre indflydelse på lovgivningen her fra Folketingets side.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er hr. Morten Messerschmidt jo vældig glad for paragraffer og artikler og helst de helt præcise. Men lad mig svare mere principielt på det her.

Det, jeg sagde, var, at jo mere præcise vi folkevalgte og de regeringer og regeringsmedlemmer, der sidder til rådsmøder, er, når vi laver en lovgivning, jo mere indskrænker vi rummet, hvor der er usikkerhed, og dermed indskrænker vi også rummet for, hvor ting går til en domstolsafgørelse.

Samtidig er det vigtigt at have en domstol. Det ved jeg faktisk ikke om hr. Morten Messerschmidt mener, om han mener, at der ikke skal være nogen domstol, at man altså skal sidde og vedtage regler og der så i øvrigt ingen regler for retshåndhævelse er, det ved jeg ikke om han gør. Det synes jeg er en meget besynderlig konstruktion, hvis han mener det.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg ville egentlig ønske, at fru Anne Grete Holmsgaard også gik op i artikler og paragraffer, for i sidste ende er det vel egentlig det, som folketingsmedlemmer gør, laver artikler og paragraffer.

Men for at vende tilbage til spørgsmålet: Når man fører som argument, at det er den måde, traktaten er formuleret på, der er årsagen til, at Domstolen nu ændrer på traktaten, så må man vel også have en holdning til, hvordan traktaten skulle have været formuleret for at undgå, at EF-Domstolen ændrer på traktaten. Altså, det ene kan vel ikke stå uden det andet.

Kl. 13.35

Og så vil jeg bare sige med hensyn til konneksiteten i det europæiske samarbejde, at det da er helt åbenbart, at der er behov for en samlende enhed til at afklare juridiske uoverensstemmelser. Men her er der jo ikke tale om en juridisk uoverensstemmelse, her er der tale om en politisk uoverensstemmelse. Der er tale om, hvorvidt man ønsker, at strafferetsområdet skal afgø-

res ved flertalsafgørelser under søjle 1 eller ved enighed under søjle 3. Det er ikke en juridisk afgørelse, det er en politisk afgørelse.

Men hvordan ville fru Anne Grete Holmsgaard gerne have set det formuleret i traktaten for at have forhindret den her sag?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det, der er tale om i den konkrete sag, er en forskellig tolkning af reglerne, og det gælder både traktaten og så det direktiv, der var oppe oprindeligt.

Så vil jeg godt gentage, at det er klart, at jo mere præcis man laver sin lovgivning, altså det, der hedder direktiver og forordninger i EU-sprog, jo mindre rum har Domstolen selvfølgelig for at gå ind. Det, der er det politiske, er både det, der står i vores forslag til vedtagelse, nemlig at fortolke det her så snævert i det videre arbejde fremad som overhovedet muligt, og så er det naturligvis at diskutere, hvordan man justerer – hvis man som vi bl.a. synes, det er vigtigt at gøre det – Domstolens råderum og dens måde at arbejde på fremover. Men det forudsætter selvfølgelig, at man har en positiv indgang til EU, og en stor del af vores diskussion her handler jo netop om, at hr. Morten Messerschmidt har en inderlig negativ indgang til det, og det samme har hr. Rune Lund.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Jeg skal nu give ordet til justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes også, det er passende efter en ganske god debat at runde af med et par synspunkter, herunder også et par præciseringer af noget af det, der er fremkommet under debatten.

Men indledningsvis vil jeg sige, at jeg faktisk synes, det er meget godt, at vi har haft en diskussion her i Folketinget i dag af den her konkrete dom. Nogle vil måske spørge, om det ikke er at bringe det lidt for vidt at bruge Folketingets tid på i Folketingssalen at diskutere en enkelt dom fra EF-Domstolen, men ikke desto mindre, og det har man jo også kunnet høre på samtlige indlæg, er der tale om en ret principiel og overraskende afgørelse, og derfor synes jeg faktisk også, det har været rigtigt at høre de enkelte partiers bud på, hvordan vi kommer videre, og hvad den danske position skal være.